

ROME : DE HOOFDKERK VAN DE WERELDKERK (3)

Schuin tegenover de ingang van de basiliek van Sint-Jan, aan de overkant van de straat, staat een gebouw dat er aan de buitenkant heel onopvallend uitziet.

Het gebouw van de Scala Santa.

© Linda Verdickt

Maar het herbergt wel een heel bijzonder relik : de Scala Santa, de Heilige Trap. Het zijn 28 wit-marmeren traptreden, die volgens de traditie afkomstig zijn van het bordes van het paleis van Pontius Pilatus in Jeruzalem (wat trouwens nergens in de evangeliën vernoemd wordt). De treden zouden nog zichtbare sporen vertonen van het bloed van Christus na zijn geseling in het paleis. Het verhaal wil dat Helena, de moeder van keizer Constantijn, de treden heeft laten overbrengen naar Rome, en ze geschonken heeft aan paus Silvester I. Het transport zou 's nachts plaatsgevonden hebben, onder begeleiding van fakkellicht en gebeden. De plaatsing

ervan, oorspronkelijk in een gang die naar het pauselijk paleis van Lateranen leidde, gebeurde in omgekeerde volgorde, van boven naar beneden. Zo hoefden de arbeiders er niet op te staan, en konden ze hun werk geknield doen. Paus Innocentius VIII heeft in de 15de eeuw een notenhouten bekleding laten aanbrengen over de trap, omdat die teveel slijtage vertoonde door pelgrims die er – tot op vandaag – op hun knieën opklommen. Op bepaalde plaatsen zijn er kijkgaatjes in gelaten, waar het bloed van Christus het witte marmer verkleurd heeft. Op het einde van de 16de eeuw, na het verval van het eerste pauselijk paleis, liet paus Sixtus V aan de Sint-

Laurentiuskerk, aan de overkant van de straat aan de basiliek van Sint-Jan, het gebouw toevoegen dat het nieuwe onderdak werd voor de 28 treden, die nu de officiële toegang tot de kerk vormen. Elke zondaar die jaarlijks al biddend op zijn knieën de treden bestijgt, krijgt absolutie voor 100 dagen. Maar je kan via een “gewone” trap naast de Scala Santa ook naar binnen. Boven komt men in het Sancta Sanctorum, het Heilige der Heiligen. Door een bronzen deur uit de 13de eeuw komt men in de vroegere privékapel van paus Nikolaus III (zeg maar : de voorloper van de Sixtijnse kapel in het Vaticaan). Boven het altaar staat de Latijnse tekst : “Non est in toto sanctior orbe locus”, “In heel de wereld is er geen heiligere plaats.” Aan dit altaar mag enkel de paus de mis opdragen. De kapel heeft een mooie cosmatenvloer. Het gewelf is versierd met fresco’s uit de 13de eeuw. Er werden veel relikwieën bewaard in deze kapel, o.a. het hoofd van de heilige Agnes.

Het Mozaïek uit de eetzaal. © Linda Verdickt

In de zijgevel van de kerk kan men aan de buitenkant een aantal mozaïeken bewonderen die dateren uit het jaar 798. Ze zijn afkomstig van de eetzaal van het oude paleis van Lateranen. Deze eetzaal diende ook als ontvangstzaal; o.a. Karel de Grote is hier

ontvangen geweest- hij staat tevreden glimlachend afgebeeld op een van de mozaïeken. In 1743 zijn de mozaïeken naar hun huidige plaats overgebracht, maar daarbij zijn ze in twee gebroken. Ze waren al eens gedeeltelijk hermaakt in 1625. Het is dus niet meer de oorspronkelijke versie van 798. En achter de basiliek heeft keizer Constantijn een achthoekige doopkapel laten bouwen.

Het Baptisterium. © Linda Verdickt

Je kan nog de oudere Romeinse funderingen zien waarop ze staat. Maar ook dit gebouw is in de loop van de geschiedenis meermaals gerestaureerd en veranderd. De huidige fresco’s dateren uit de 17de eeuw. Eén van de vier zijkapellen heeft zogenaamde “zingende deuren”, gemaakt uit massief brons (elk 800 kg zwaar), en geplaatst in 1196. Als men ze opendruwt lijken ze muziek te maken als van een orgel. Je mag het niet zelf proberen.

En als je deze plaatsen bezoekt, spring dan ook eventjes binnen in de kloostertuin (uit de 8ste eeuw) aan de zijkant van de basiliek. Het is een oase van rust in deze grootstad met zijn horden toeristen.

Constant

GEZINSVIERING, SINT-SERVAAS

Zondag 10 november, één dag voor Wapenstilstand, kwamen de kinderen, die zich voorbereiden op hun eerste communie, samen voor een gezinsviering. Thuis hadden ze hun handen op papier getekend en uitgeknipt. Ook andere gezinsleden deden dit. Samen met deze vele handen maakten we één grote vredesduif.

© Myriam De Breuker

De hele viering stond dan ook in het teken van oorlog, verdraagzaamheid en vrede. Als pelgrims op weg gaan naar vrede.... Vrede om ons heen en in ons hart. De tekstjes werden vlot voorgelezen onder de leiding van Annemie.

© Myriam De Breuker

© Myriam De Breuker

Samen het 'Onze Vader' bidden in een kring rond het altaar, de gaven van brood en wijn en de poppies naar voor brengen, de omhaling verzorgen, de vrede rond brengen in de kerk, dat alles was leuk om te doen.

© Myriam De Breuker

Maar vooral met de andere parochianen zingen viel best in de smaak. Het slotlied 'Glorie Alleluja' werd, mede door het vurig orgelspel van Constant, zeer leuk bevonden.

Dank u wel aan allen die mee hielpen om deze viering vlot te laten verlopen.

Myriam

GEDACHTENIS ALLERZIELEN, RELEGEM

Voorbijzondag kwamen we ook samen met de families van de overledenen van het voorbijz jaar om stil te staan bij hun verlies en hen te sterken in het geloof dat hun dood niet het einde is maar dat ze zo innig met ons verbonden zijn, in herinneringen en beelden, dat ze in ons verder leven. De families konden het kruisje van hun geliefde familielid na de viering meenemen.

Sofie Vanden Broeck

© Sofie Vanden Broeck

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: 32ste zondag door het jaar

DEZE ARME WEDUWE OFFERDE HET MEEST

Evangelie (Marcus 12, 38-44)

Bij zijn onderricht zei Jezus : “Pas op voor de schriftgeleerden, die graag in plechtige gewaden rondlopen en graag gegroet worden op het marktplein, graag vooraan in de synagoge zitten, en op de ereplaats bij het feestmaal. Mensen die de huizen van de weduwen opeten en voor de schijn lange gebeden opzeggen, over hen zal een bijzonder streng vonnis geveld worden.”

Gezeten tegenover de offerkist, bekeek Jezus hoe de menigte kopergeld in de offerkist gooide. Veel rijken gooiden er veel in. Er kwam een arme weduwe, die er twee muntjes in gooide, ter waarde van een quadrans. Hij riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen : “Ik verzeker jullie, die arme weduwe gooide meer in de offerkist dan alle anderen. Want allen gooiden er iets in van hun overvloed, maar zij gooide er van haar armoede alles in wat ze had, heel haar levensonderhoud.”

We bevinden ons in de grote tempel van Jeruzalem. Dat is niet alleen het centrum van het religieus en maatschappelijk leven, maar waarschijnlijk ook het grootste financiële bedrijf van de stad.

In het midden, centraal, staat de offerkist; we horen het geld rinkelen. Jezus kijkt toe. Hij ziet hoe de rijken er veel in gooien, en dan komt de arme weduwe, die er slechts twee centjes in kan gooien. En Jezus merkt op : de rijken geven van hun overvloed, zij gooit er alles in wat ze heeft, “heel haar levensonderhoud”.

Sta me toe hier weer eens te verwijzen naar de oorspronkelijke Griekse tekst. Daar staat dat ze “holon ton bion” geeft. Het Griekse woord “bios” kan inderdaad “levensonderhoud” betekenen, maar de eerste betekenis van het woord is gewoon “leven”. Als we het zo vertalen, dan zegt Jezus hier : “de arme weduwe gaf heel haar leven”. En dit is dan wel een straf beeld, dat verwijst naar de kruisdood van Jezus zelf.

“Wie geeft wat hij heeft, is waard dat hij leeft” is een Vlaamse uitdrukking. Maar deze evangelietekst is niet zozeer een lofrede op de arme weduwe die “geeft wat ze heeft”, maar het is veeleer een aanklacht, een snoeiharde kritiek op het systeem. Al die schriftgeleerden weten dat weduwen het moeilijk hebben. Maar ze blijven verkondigen dat iedereen geld moet offeren in de offerkist. Waarom helpen ze

haar niet ? Kunnen ze haar niet financieel ondersteunen ? Ze “zien” de weduwe niet, ze zien de mens niet, maar “ze eten wel de huizen van de weduwen op”, zoals Jezus zegt. Is dat misschien de schijnheiligheid waar Jezus het over heeft ? Jezus wil een wereld waarin mensen ruimte krijgen, en waardig kunnen leven. Waar geld met genade wordt gewisseld, daar loopt het fout, daar zit geen toekomst in. Jezus laat daar niet de minste twijfel over bestaan. De kritiek van Jezus op het systeem is onbarmhartig, en zal uiteindelijk uitlopen op zijn veroordeling en zijn kruisiging. Hij gaf “heel zijn leven”.

In de passage die volgt direct op de evangelielazing van vandaag, wijst een van de leerlingen Jezus op de pracht en de praal van de tempel, en dan antwoordt Jezus : “Geen steen ervan zal op de andere blijven staan.” En inderdaad, veertig jaar na zijn dood was het zover. De tempel werd door de Romeinen met de grond gelijk gemaakt. En heel de site werd met zout bestrooid, opdat er zeker niets zou groeien, tot op vandaag. Alleen de westelijke muur staat nog recht, en is een klagmuur geworden.

Ook de toekomst van de Kerk ligt niet in haar financieel vermogen of in de luister van haar monumentale kerken. De toekomst van de Kerk ligt in mensen die, zoals de arme weduwe, alles geven, heel hun leven. En “alles” geven wil zeggen : onze tijd, onze talenten, onze kunde en kennis, onze zorg en onze inzet, alles wat we bezitten- en daarvan is geld misschien nog wel het minst belangrijke. Een Kerk wordt niet gebouwd met stenen, maar met levende mensen.

Heel zijn leven geven : toen Jezus stierf aan het kruis, scheurde met zijn laatste schreeuw ook het voorhangsel van de tempel in twee. Het voorhangsel van de tempel was een zwaar gordijn, dat het Heilige der Heiligen volledig afsloot, en waar niemand binnen mocht, tenzij één keer per jaar de hogepriester. Met Jezus’ kruisdood scheurde het voorhangsel in twee, en werd God toegankelijk voor elke mens. Wanneer iemand heel zijn leven geeft voor de medemens, dan wordt God zichtbaar tussen de mensen.

Constant

(gebaseerd op teksten van Jan Degrauwe en Manu Verhulst).

Overleden

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Marie-Louise (Wiske) Van Roy, weduwe van Victor Michiels, geboren in Relegem op 26 april 1926 en zachtjes ingeslapen in het WZC Het Witte Huis te Itterbeek op 31 oktober 2024, gesterkt door het Sacrament van de Zieken.

Dat Gods eeuwig licht haar mag verschijnen.

Vieringen van de komende zondagen: 33ste zondag door het jaar

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 17 november

09.00u: Eucharistieviering

Intentie: Jaarmis Josiane Van de Winkel, Jaarmis

Julien De Winde en Johan Vanderstraeten

OSSEL, Sint-Jan-de-Doper

Zondag 17 november

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 17 november

10.30u: Eucharistie- en Gezinsviering, mede met herdenking van de Oudstrijders uit de beide Wereldoorlogen

Lector: Vormelingen en catechisten

Misdienaars: Nathan en Rune

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 16 november

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 17 november

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 17 november

10.30u: Dienst Woord en Communie

Intenties: Echtgenoten Frans Verdickt – Simonne

Deroost en de overledenen van de families Verdickt-Hamelrijkx en Deroost – Nijs

Vieringen van de komende zondagen: 34ste zondag door het jaar: Christus Koning

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 24 november

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan-de-Doper

Zondag 24 november

09.00u: Eucharistieviering

Lector: Francine Elpers

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 24 november

10.30u: Dienst Woord en Communie

Intentie: Jaarmis Marieke Guilmet

Lector: Sofie Vanden Broeck

Misdienaars: Audrey en Lila

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 23 november

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 24 november

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 24 november

10.30u: Eucharistieviering ter gelegenheid van Christus Koning

Intentie: Jaarmis Magda Janssens, jaarmis Willem Verhasselt en Marie Helsen en overleden

familieleden